

**Oportunitats per a Catalunya d'un
major desenvolupament i òptima
implantació de l'energia eòlica en
l'horitzó de l'any 2020**

Una proposta d'EolicCat

Setembre de 2015

Carrer Muntaner, 292, 1r 2^a
08021 Barcelona
Tel.: 935 341 381
<http://www.eoliccat.net>

Oportunitats per a Catalunya d'un major desenvolupament i òptima implantació de l'energia eòlica en l'horitzó de l'any 2020

Una proposta d'EolicCat

Maig de 2015

Aquesta pàgina s'ha deixat en blanc

Índex

Introducció	5
Situació i perspectives de l'energia eòlica al Món	11
L'energia eòlica a Catalunya	15
Previsió d'augment de la capacitat de generació eòlica a l'Estat espanyol en el període 2015 - 2020	21
Oportunitats d'un major desenvolupament de l'energia eòlica a Catalunya	25
Full de ruta	33
Conclusions i recomanacions	41
Annex	45

Aquesta pàgina s'ha deixat en blanc

Introducció

L'energia eòlica és una font gratuïta i inesgotable d'electricitat renovable. A diferència dels combustibles fòssils com carbó, el gas i el petroli, que són recursos finits i suposen un gran cost mediambiental ja des de llur extracció, els aerogeneradors aprofiten un subministrament il·limitat d'energia cinètica en forma de vent.

Amb l'addició de l'energia eòlica al mix energètic es diversifica el subministrament d'energia, es redueix la dependència dels combustibles importats i s'estabilitza el preu de l'electricitat, reduint la vulnerabilitat als pics de preus i les interrupcions de subministrament i reforçant la seguretat del nostre subministrament energètic.

El desenvolupament dels parcs eòlics és una excel·lent font de llocs de treball locals, des de la construcció fins al manteniment i la conservació.

No obstant, des de la supressió del règim de primes a través del Reial Decret-Llei 1/2012¹ s'ha paralitzat el desenvolupament del sector de generació d'electricitat amb energia eòlica a l'Estat espanyol i també a Catalunya.

¹ *Real Decreto-ley 1/2012, de 27 de enero, por el que se procede a la suspensión de los procedimientos de pre-asignación de retribución y a la supresión de los incentivos económicos para nuevas instalaciones de producción de energía eléctrica a partir de cogeneración, fuentes de energía renovables y residuos*, BOE núm.24, 28/1/2012, pp.: 8068 – 8072. <http://www.boe.es/boe/dias/2012/01/28/pdfs/BOE-A-2012-1310.pdf>

Tot i considerar-les inadequades, la reforma energètica i la nova llei del sector elèctric defineixen un nou escenari retributiu que pot permetre el desenvolupament del sector eòlic sempre i quan les instal·lacions siguin altament eficients. També preveuen la possibilitat que les noves instal·lacions de generació d'electricitat a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, rebin un incentiu a la inversió, si és que això és necessari per tal d'assolir els compromisos internacionals en matèria de penetració de les energies renovables en el consum total d'energia.

A meitat del mes d'abril s'ha conegut la intenció del Govern central de convocar –probablement al voltant del mes de setembre- una subhasta per atorgar incentius a la inversió a instal·lacions de generació elèctrica a partir de biomassa i energia eòlica per 200 i 500 MW respectivament.

Pel que fa als 500 MW eòlics la normativa en curs d'aprovació per part del Govern central incorpora la hipòtesi que les noves instal·lacions que s'haurien de construir i posar en servei en un període màxim de 36 mesos haurien de disposar de 3.200 hores equivalents anuals de funcionament a potència nominal.

Tant a la Asociación Empresarial Eòlica (AEE) com a l'Associació Eòlica de Catalunya (EolicCat) entenem que aquesta primera convocatòria de subhasta serà una mena de prova pilot de futures subhastes amb més potència fins cobrir

la nova capacitat de generació eòlica que s'estima caldrà posar en servei a l'Estat espanyol abans de l'any 2020 per assegurar el compliment dels objectius obligatoris en matèria de penetració de les energies renovables en el consum brut d'energia, fixats pel paquet energètic i climàtic de la Unió Europea², un 20% en el cas de l'Estat espanyol.

El Govern de la Generalitat de Catalunya té assumits aquests objectius, amb idèntic percentatge, en el Pla de l'Energia i Canvi Climàtic a Catalunya (PECAC) 2012 – 2020, aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya el 9 d'octubre de 2012³, després d'un període d'informació pública que es va iniciar el 26/04/2012 i va acabar el 19/06/2012.

El document de Planificació de la Xarxa Elèctrica en curs d'aprovació pel Govern central estima que, per assolir els objectius climàtics i energètics compromesos per l'Estat espanyol amb la Unió Europea, abans de l'any 2020, caldrà posar en servei nova capacitat de generació eòlica entre 4.533 i 6.473 MW⁴.

² Vegeu http://ec.europa.eu/clima/policies/package/index_en.htm

³ **Acord de Govern GOV/97/2012, de 9 d'octubre, d'aprovació del Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya 2012-2020**, DOGC núm. 6231, 11 d'octubre de 2012, pp.: 47493 – 47494
http://icaen.gencat.cat/web/.content/03_planificacio_energetica/documents/arxius/acord_pecac.pdf

⁴ **Planificación de la red de transporte de energía eléctrica 2015-2020**, MINETUR, 2015
<http://www.minetur.gob.es/energia/PLANIFICACION/PLANIFICACIONELECTRICIDADYGA/DESARROLLO2014-2020/Paginas/desarrollo2014.aspx>

A Catalunya, aquest previsible escenari de desenvolupament de nova potència eòlica haurà de comportar modificacions importants en el procés d'implantació dels nous projectes, en particular pel que fa a la tramitació i també pel que fa a la ubicació.

La tramitació s'haurà d'accelerar, ja que és previsible que el termini entre l'adjudicació a través de la subhasta i la data de posada en servei del projecte es mantingui en els 36 mesos.

Respecte a la ubicació caldrà seleccionar emplaçaments on el recurs disponible suposi que els projectes puguin operar com a mínim a les 3.200 hores equivalents anuals a potència nominal.

Els potencials projectes ubicats a Catalunya competiran amb altres projectes d'arreu de l'Estat espanyol que compliran aquests condicionants: ràpida tramitació i recurs eòlic suficient.

A la vista de tot l'anterior, i a l'entendre d'EolicCat, cal apressar-se a realitzar les següents actuacions si Catalunya pretén assolir els objectius en matèria de política energètica i climàtica compromesos al PECAC 2012 – 2020:

1. Finalitzar la tramitació d'aquells projectes que els promotors considerin viables i que actualment es troben en fase de tramitació.

2. Endegar una modificació de la legislació⁵ que permeti desenvolupar nous projectes de parcs eòlics de més de 10 MW sense necessitat de sotmetre'ls a concurs i que alleugereixi el tràmit i el temps necessari per la obtenció dels permisos.
3. Modificar el mapa d'implantació eòlica per tal d'habilitar zones de més de 3.200 hores equivalents (més de 7,5 m/s a 100 m sobre nivell de terreny).
4. Coordinar amb REE la planificació de la connexió dels objectius de potència eòlica que determini el Govern de Catalunya pels anys 2020 i 2030.

Aquest document motiva les actuacions i aporta els detalls per a materialitzar-les.

⁵ A l'Annex s'incorpora un informe emès per Tornos Abogados, l'assessoria jurídica d'EolicCat, envers les modificacions de les que hauria de ser objecte el Decret 147/2009, a fi que es poguessin promoure nous parcs eòlics de més de 10 MW sense necessitat de determinar Zones de Desenvolupament Prioritari (ZDP) ni de concursos

Aquesta pàgina s'ha deixat en blanc

Situació i perspectives de l'energia eòlica al Món

Malgrat la paralització que el sector ha sofert a l'Estat espanyol, l'energia eòlica segueix essent una aposta, actual i de futur, en un nombre cada cop més gran de mercats, i a preus competitius amb la generació convencional i assolint penetracions molt elevades en el mix elèctric, tal com recull l'Agència Internacional d'Energia⁶.

L'any 2014 l'energia eòlica va ser la segona tecnologia en el sistema elèctric a l'Estat espanyol, amb una producció de 51 TWh i una cobertura de la demanda elèctrica del 20,4%. Més de 20.000 persones treballen en el sector. La indústria eòlica espanyola exporta tecnologia per valor d'uns 2.000 milions d'euros a l'any, inverteix en Recerca i Desenvolupament al voltant de 85,5 milions d'euros anuals i aporta, directament i indirecta, 2.623 milions d'euros al Producte Interior Brut, el 0,24% (del PIB de 2014 a preus de mercat).

Per tot això no són gens sorprenents les dades que aporta una recent anàlisi prospectiva del sector eòlic global fins l'any 2050 realitzada pel Consell Mundial de l'Energia Eòlica

⁶ *The Power of Transformation: Wind, Sun and the Economics of Flexible Power Systems*, International Energy Agency 2014, Vegeu https://www.iea.org/bookshop/465-The_Power_of_Transformation, el resum executiu a <http://www.iea.org/textbase/npsum/givar2014sum.pdf> i la presentació a http://www.iea.org/newsroomandevents/speeches/140225_GIVAR_PC_Slides_final.pdf

(GWEC, en les sigles en anglès), l'edició de 2014 del Global Wind Energy Outlook, GWEO2014⁷.

L'anàlisi estima que la capacitat global de generació d'electricitat a partir de l'energia eòlica podria arribar als 2.000 GW el 2030, un creixement del 441% respecte als 369,6 GW en operació al món a començaments d'enguany⁸.

En aquest escenari l'energia eòlica subministraria entre el 17 i el 19% de la demanda elèctrica mundial, creant més de 2 milions de nous llocs de treball, i reduint les emissions de CO₂ en més de 3 mil milions de tones per any.

La penetració de l'energia eòlica en la cobertura de la demanda elèctrica global suposaria entre el 25 i el 30% l'any 2050.

Pel que fa als països europeus de l'OCDE la capacitat de generació eòlica podria assolir entre 337 i 386 GW l'any 2030, fins triplicar la potència actual, substancialment per damunt del que estima l'escenari "New Policies" del World Energy Outlook de l'Agència Internacional d'Energia. En línia amb la ja tradicional extrema prudència pel que fa al desenvolupament de les energies renovables, l'AIE preveu que als països europeus de l'OCDE operaran 156 GW de capacitat de generació eòlica el 2016, 185 GW el 2020 i 263

⁷ *Global Wind Energy Outlook 2014*, GWEC, http://www.gwec.net/wp-content/uploads/2014/10/GWEO2014_WEB.pdf

⁸ *Global Wind Statistics 2014*, GWEC, http://www.gwec.net/wp-content/uploads/2015/02/GWEC_GlobalWindStats2014_FINAL_10.2.2015.pdf

GW el 2030. Com s'ha comentat les estimacions de l'AIE sempre s'han mostrat molt modestes.

L'escenari “Moderat” del GWE02014, però, anticipa que el 2016 la potència eòlica instal·lada serà de 153 GW, i anirà augmentant progressivament fins 203 GW el 2020 i 337 GW el 2030, força per damunt del previst per l'AIE.

Així l'energia eòlica podria aportar cada any al voltant de 886 TWh d'electricitat a la regió a partir del 2030, evitant l'emissió de més de 532 milions de tones de CO₂.

Aquest escenari estima un creixement sostingut de l'ocupació en el sector eòlic entre els anys 2015 i 2020, moment en que donaria feina a prop de 236.000 persones. La tendència continuaria i el 2030 els sector ocuparia 273.000 persones a la regió.

L'escenari “Avançat” preveu una capacitat de generació eòlica de prop de 226 GW per al 2020 i 386 GW en 2030, donant lloc a inversions anuals de prop de 22 mil milions d'euros l'any 2020 i més de 316.000 persones ocupades en el sector.

En termes de generació d'electricitat i d'estalvi d'emissions de CO₂, aquest escenari mostra que l'energia eòlica podria generar prop de 1.014 TWh d'electricitat l'any, evitant l'emissió de 609 milions de tones de CO₂ anuals el 2030.

Aquesta pàgina s'ha deixat en blanc

L'estat de l'energia eòlica a Catalunya

Catalunya és la comunitat autònoma de l'Estat espanyol amb major consum d'electricitat. L'any 2014, segons dades del ICAEN, la demanda elèctrica (EBC) de Catalunya va ser 45.697,67 GWh⁹, el 18,8% del total a l'Estat espanyol peninsular (243.530 GWh, segons REE)¹⁰.

L'any 2014 el Producte Interior Brut (PIB) a preus de mercat de Catalunya va ascendir a 199.785.670.000 euros, equivalent al 18,9% del total de l'Estat¹¹.

La població de Catalunya a 1 de gener de 2015, segons les dades del Instituto Nacional de Estadística (INE), era de 7.391.133 persones, el 15,9% del total de l'Estat.

Totes aquestes magnituds són superiors, en termes relatius, a les vinculades a la generació elèctrica d'origen eòlic en territori de Catalunya.

A 1 de gener de 2015 la capacitat de generació elèctrica d'origen eòlic dels parcs catalans sumava 1.272,32 MW, el 5,5% dels 22.989,99 MW aleshores en servei a tot l'Estat.

⁹ *Full mensual dels principals indicadors de l'energia a Catalunya*, Institut Català d'Energia, Desembre 2014. Vegeu

<http://icaen.gencat.cat/ca/detalls/article/Indicadors-energetics>

¹⁰ *Estadística diària del sistema elèctric espanyol peninsular*, Red Eléctrica de España, Vegeu <http://www.ree.es/es/balance-diario/peninsula/2014/12/31>

¹¹ *Cuentas Económicas: Contabilidad Regional de España. Base 2010*, Instituto Nacional de Estadística, Vegeu

<http://www.ine.es/jaxi/menu.do?jsessionid=78D23A949BE9735CCA05F9C8968A7582.jaxi03?type=pcaxis&path=%2Ft35%2Fp010&file=inebase&L=0>

L'any 2014, els parcs eòlics catalans van generar 2.887,33 GWh, segons les dades de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC)¹², el 5,7% de tota l'electricitat d'origen eòlic generada a l'Estat espanyol.

Tot i que Catalunya va començar molt aviat a implantar la generació elèctrica amb energia eòlica molt aviat, el desenvolupament posterior ha estat molt més lent que a la resta de comunitats autònomes de l'Estat espanyol, tal com mostra el gràfic.

El parc eòlic de El Pení, a Roses, el primer comercial de Catalunya, es va posar en servei l'any 1991. Aleshores a l'Estat espanyol hi havia 0,7 MW eòlics en operació. El parc eòlic de Roses, amb 0,59 MW, suposava el 84,3% de la potència eòlica en servei en aquell moment.

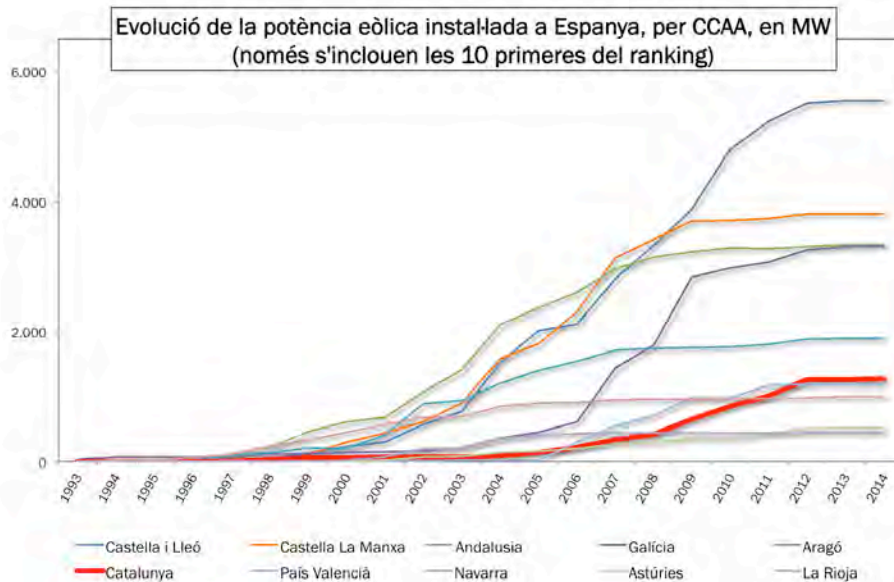
No obstant, la capacitat de generació eòlica posada en servei a Catalunya des d'aleshores ençà ha estat molt allunyada de la que ha entrat en operació a les comunitats autònomes que avui lideren el desenvolupament d'aquesta tecnologia.

Si entre 1993 i 2014 a Catalunya s'han posat en servei 1.272 MW eòlics, a l'Aragó han estat 1.892,95, a Galícia 3.296,11, a Andalusia 3.337,73, a Castella La Manxa 3.806,24 i a Castella i Lleó 5.560,01 MW.

¹² *Información mensual de estadística sobre las ventas de régimen especial.* Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, Dades fins desembre de 2014

Una regulació autonòmica que s'ha mostrat ineficient i la lentitud en la tramitació dels projectes eòlics i les infraestructures associades n'han estat els factors diferencials.

El gràfic¹³ mostra com ha evolucionat, entre els anys 1993 i 2014, la potència eòlica instal·lada a les deu comunitats autònomes de l'Estat espanyol amb més capacitat de generació eòlica.

¹³ Elaboraci6 pr6pia a partir de les següents fonts: 2004 en endavant, AEE; 2000 a 2003, REE; 1993 a 1999 CNE excepte Can6ries; 1993 a 1999 Estadística Energ6tica de Can6ries, nom6s per Can6ries

A 1 de gener de 2015, Catalunya és la sisena comunitat autònoma de l'Estat en potència eòlica en servei i també en generació d'origen eòlic¹⁴.

Comunitat Autònoma	Potència en servei (MW)	Energia venuda (GWh)	Hores equivalents anuals a potència nominal
Castella i Lleó	5.560,01	12.422,64	2.234,28
Castella La Manxa	3.806,54	8.291,63	2.178,26
Andalusia	3.337,73	6.449,63	1.932,34
Galícia	3.328,30	8.397,65	2.523,10
Aragó	1.893,31	4.330,83	2.287,44
Catalunya	1.272,32	2.887,33	2.269,34
País Valencià	1.188,99	2.521,65	2.120,84
Navarra	1.003,92	2.279,22	2.270,32
Astúries	518,45	1.049,12	2.023,58
La Rioja	446,62	947,72	2.121,98
Múrcia	261,96	511,02	1.950,76
País Basc	176,61	432,95	2.451,45
Canàries	153,25	389,30	2.540,32
Cantàbria	38,30	76,31	1.992,48
Balears	3,68	6,03	1.638,64
Total	22.989,99	50.993,04	2.218,05

Donada la legislació actualment vigent a Catalunya, l'única possibilitat de desenvolupar nova capacitat de generació eòlica són les petites instal·lacions eòliques de fins a 10 MW de potència i un màxim de 5 posicions.

No obstant, malgrat la gran majoria dels 111 projectes de “petites instal·lacions eòliques” en tramitació censats pel Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de

¹⁴ Vegeu nota 12

Catalunya¹⁵ es troben en zones de lliure implantació segons el vigent mapa d'implantació ambiental de l'energia eòlica a Catalunya, i que sumen una potència de 895,58 MW, només sis (el 5,4%) –amb una potència de 33,6 MW (el 3,75%)- han obtingut un Acord d'exempció de l'avaluació d'impacte ambiental.

A la impossibilitat de tramitar nous parcs eòlics se li suma la poca disponibilitat de zones amb alt potencial eòlic degut a les fortes restriccions marcades pel mapa d'implantació eòlica del 2002. Calculem que un 80% del territori amb més de 3.200 hores equivalents de funcionament es troben en zones vermelles on està prohibida la implantació de parcs eòlics.

¹⁵ Vegeu <http://www.geolocal.cat/geoLocal/visorParcsEolics.jsp>

Aquesta pàgina s'ha deixat en blanc

Previsió d'augment de la capacitat de generació eòlica a l'Estat espanyol en el període 2015 – 2020

El Butlletí Oficial de l'Estat del 11 de desembre de 2014 va publicar un anunci¹⁶ de la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme pel que se es posa en marxa la consulta pública del informe de sostenibilitat ambiental i la versió preliminar de la planificació del sector elèctric 2015-2020.

L'anunci convidava persones i entitats jurídiques interessades a que, durant un termini de 45 dies, realitzin les contribucions que estimin oportunes sobre el mencionat informe de sostenibilitat ambiental i, sobre el propi document de planificació indicativa. La documentació està disponible a la pàgina web del Ministerio de Industria, Energía y Turismo (MINETUR).

És el primer cop en aquesta legislatura que el govern de l'Estat mostra les seves intencions sobre la planificació energètica i el camí a seguir per aconseguir complir els objectius de política energètica i climàtica de la UE de l'any 2020.

¹⁶ Vegeu <http://www.boe.es/boe/dias/2014/12/11/pdfs/BOE-B-2014-43591.pdf>

Per això l'energia eòlica seria la tecnologia amb més creixement en els propers sis anys fins assolir una capacitat de generació de 29.479 MW.

Segons la Secretaria d'Estat d'Energia a 31 de desembre de 2013 la capacitat de generació eòlica al sistema elèctric peninsular era de 22.854 MW i la dels sistemes no peninsulars 157 MW, en total 23.011 MW.

La planificació del govern espanyol estableix una franja d'entre 4.533 i 6.473 MW per a nova capacitat de generació, depenent de l'evolució de la demanda elèctrica, per tal d'assolir els objectius vinculants fixats per la UE per l'any 2020.

Amb posterioritat, el 13 d'abril de 2015 el Secretari d'Estat d'Energia ha sol·licitat informe de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (CNMC) sobre un Reial Decret i una Ordre Ministerial per atorgar i regular un règim retributiu específic a noves instal·lacions d'energia elèctrica a partir de biomassa en el sistema elèctric peninsular i també per instal·lacions de tecnologia eòlica.

L'objectiu d'aquestes dues normes és establir una convocatòria de subhastes per atorgar un règim retributiu específic a base d'una Retribució a la Inversió (RINV) de nova potència per a generació d'electricitat a partir de biomassa (200 MW) i energia eòlica (500 MW)

Pel que fa a l'energia eòlica es contempla també la possibilitat que s'atorgui la RINV a instal·lacions ja existents que substitueixin aerogeneradors per altres nous que no s'hagin utilitzat amb anterioritat.

El concepte a subhastar serà el percentatge de reducció del valor estàndard de la inversió inicial de la instal·lació tipus de referència, és a dir, per a l'atorgament de la RINV es tindran en compte les ofertes amb valors de CAPEX inferiors al que estableix la proposta d'Ordre.

Tal com mostren les taules de la proposta d'OM, els paràmetres que s'hi estableixen pels parcs eòlics són 1.1 milió d'euros de CAPEX i 3.200 hores equivalents de funcionament.

L'entitat supervisora de la subhasta serà la CNMC.

La garantia econòmica es funció de la potència instal·lada i es fixa en 50,00 €/ kW

El cost màxim que haurà de suportar el sistema elèctric està acotat en 21 milions d'euros anuals (pels 500 MW eòlics)

No s'estableix cap data per la subhasta ni per la seva metodologia, que es convocarà a través d'una Resolució del Secretari d'Estat d'Energia que haurà d'incloure tots els detalls.

Però les darreres informacions de que disposem, apunten com a data objectiu per a la subhasta, el setembre de 2015. A partir de l'adjudicació de la subhasta, el promotor tindrà tres anys per a la posada en marxa del parc eòlic.

Oportunitats d'un major desenvolupament de l'energia eòlica a Catalunya

L'energia eòlica és la tecnologia més desenvolupada de les “noves” energies renovables, la que –tal com hem vist- juga i seguirà jugant un paper rellevant en el subministrament elèctric arreu del món, així com també en la descarbonització del sector elèctric, un factor fonamental en la lluita contra el canvi climàtic.

El desenvolupament actual de l'energia eòlica a Catalunya és del tot insuficient per assolir els objectius de penetració d'electricitat renovables en el sistema elèctric de Catalunya que preveu el PECAC 2012 – 2020 i que és previst contribueixin substancialment als objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle estimats en el mateix document de planificació.

Però, a més a més, un major desenvolupament de l'energia eòlica a Catalunya contribuirà a la reactivació i a l'impuls de l'economia catalana, donat que el “know-how” eòlic està disponible en tota la cadena de valor de la indústria a Catalunya.

Malgrat la menor implantació eòlica en relació a d'altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol, Catalunya disposa de prou coneixement acumulat en tota la cadena de valor de la indústria eòlica, amb empreses i professionals motivats i

amb capacitat demostrada, des de dissenyadors i fabricants d'aerogeneradors fins operadors de parcs eòlics, subestacions i línies elèctriques, passant per empreses amb experiència en promoció i tramitació de projectes, construcció, operació i serveis associats, entitats financeres i diverses i múltiples consultories especialitzades.

Aquests són els principals sub-sectors econòmics que activa la indústria eòlica, tots ells presents a Catalunya.

Fabricants d'aerogeneradors i grans components, que ocupen enginyers de quasi totes les especialitats (mecànics, aerodinàmics, elèctrics, electrònics, informàtics, telecomunicacions, etc., ...) altament qualificats per Recerca i Desenvolupament, disseny de producte, gestió i control de qualitat, economistes, advocats i personal administratiu

Promotors especialitzats en la planificació, la tramitació i la construcció de les instal·lacions, ocupant enginyers industrials, ambientòlegs, gestors de projecte, enginyers d'obres públiques, de camins, economistes, advocats, geòlegs, topògrafs, biòlegs, ornitòlegs, enginyers forestals, ambientòlegs i arquitectes paisatgistes

Construcció, operació i manteniments dels parcs eòlics i les infraestructures associades, ocupant personal tècnic en operació, manteniment i reparació d'aerogeneradors, subestacions i línies elèctriques, enginyers d'obres públiques i elèctrics, especialistes en seguretat, electricistes, mecànics,

personal especialitzat en instal·lació d'aerogeneradors, gruistes, geòlegs, topògrafs, biòlegs, ornitòlegs, enginyers forestals, ambientòlegs, arquitectes paisatgistes, operaris de maquinaria d'obra pública, personal de construcció, personal de suport administratiu

Operació dels parcs i venda de l'electricitat, ocupant enginyers elèctrics, ambientals i civils, experts en seguretat i higiene en el treball, financers, venedors, analistes de mercat i personal administratiu i comptable

Consultores diverses que desenvolupen altres activitats lligades al negoci eòlic i ocupen programadors i meteoròlegs, enginyers aerodinàmics, ambientals, experts en política energètica, treball social, comunicació, biòlegs, ambientòlegs, geòlegs, arqueòlegs, advocats especialitzats en energia, experts en comunicació i organitzadors d'esdeveniments entre d'altres.

L'Associació Eòlica de Catalunya agrupa empreses que són grans actors del sector eòlic global, encara presents a Catalunya i tenim la oportunitat que s'hi consolidin i augmentin el seu negoci si el sector es reactiva. Davant l'actual impossibilitat de desenvolupament en el mercat domèstic, han concentrat la seva capacita inversora en mercats on l'energia eòlica manté un creixement fort, com Sudàfrica, Brasil, Xile o Mèxic.

No obstant, si construïm un nou escenari coherent amb les condicions de mercat, el desig dels associats és el de tornar a invertir a Catalunya. A més, tal com va passar amb la bona acollida que va tenir entre els inversors el concurs eòlic a Catalunya –malgrat el desenvolupament posterior no fou gens satisfactori-, estem convençuts que serem capaços d’atraure nous promotors, inversors i fabricants. No hi ha hauria cap motiu per a que això no fos així. Altres mercats menys estables i amb menys potencial ho han aconseguit.

Les condicions del desenvolupament eòlic, però, seran diferents a les conegudes fins ara. És d’especial importància la disminució dels incentius a la generació, tal com ja s’ha comentat amb anterioritat

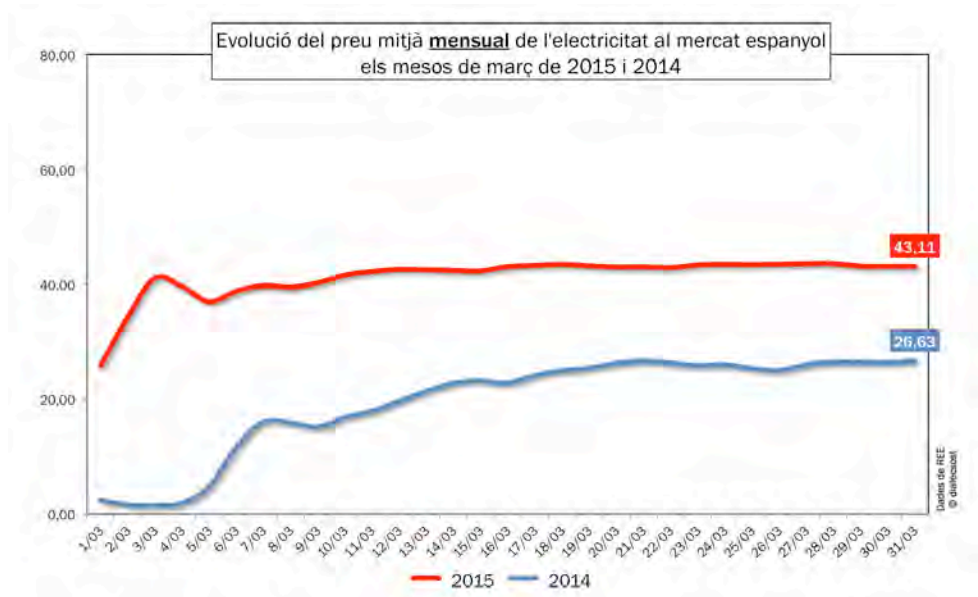
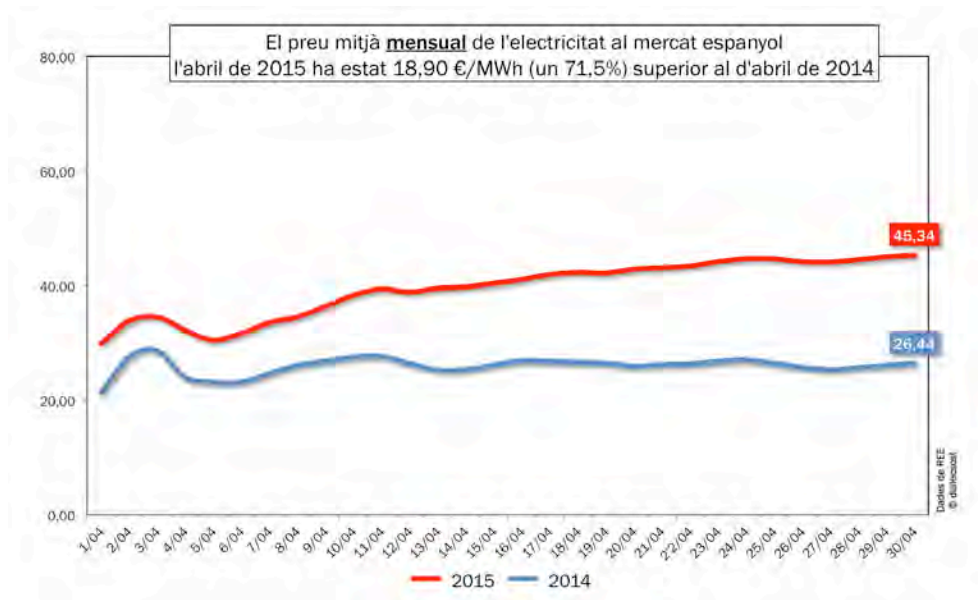
La viabilitat econòmica dels projectes dependrà d’assegurar la disponibilitat de bons recurs eòlic, que fonamentalment serà retribuït al preu de l’electricitat al mercat.

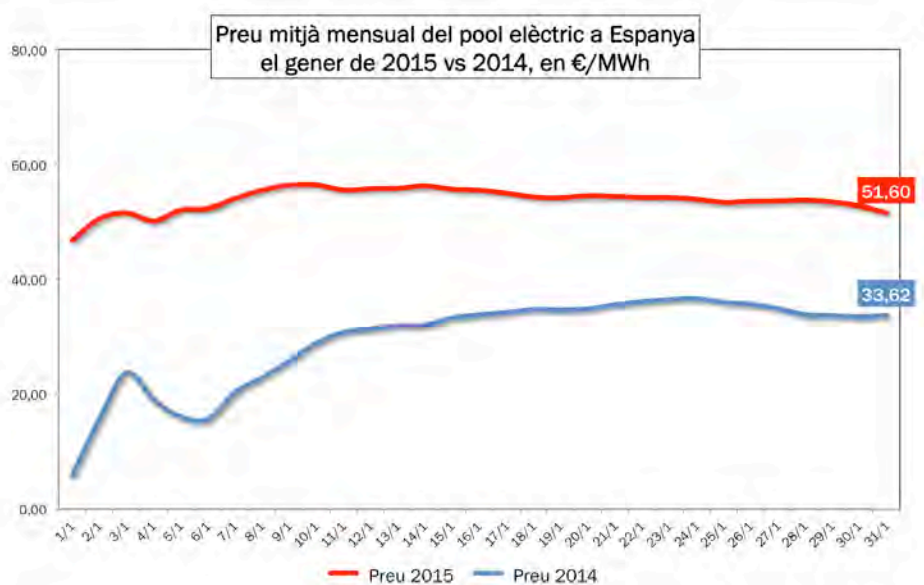
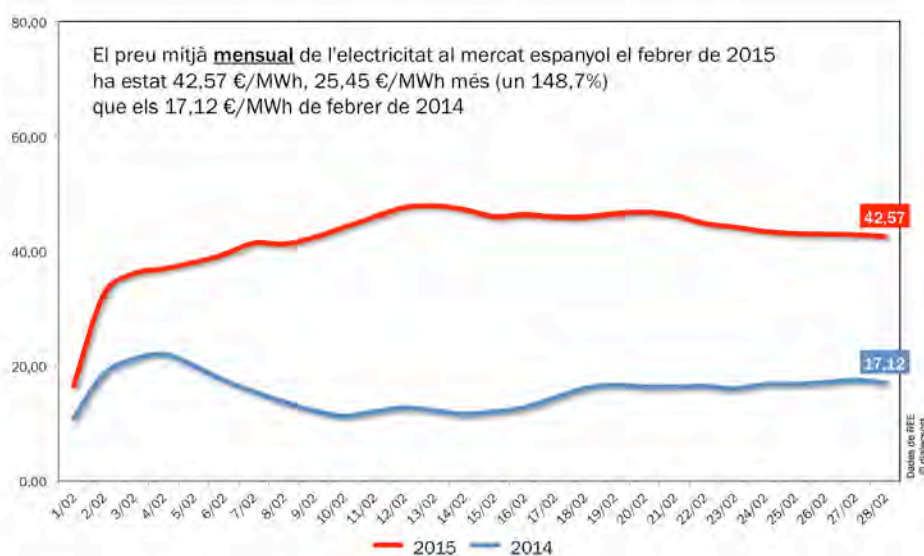
Convé doncs analitzar quina es preveu que sigui l’evolució d’aquests preus a futur.

Els efectes de la reforma energètica en els preus de l’electricitat s’estan començant a manifestar enguany.

Tot i que els preus de l’electricitat al mercat són substancialment superiors als dels mateixos períodes de l’any anterior, encara no són suficients per a fer viable un projecte

eòlic ubicat en un indret amb recurs mitjà i quins únics ingressos siguin els del preu de l'electricitat al mercat.

Les estimacions de preu a futur mostren un creixement sostingut, que permetrà fer viables projectes que s'ubiquin en emplaçaments amb un nombre d'hores anuals equivalents superior a les mitjanes que reporten els parcs eòlics que han rebut un incentiu a la producció o que, actualment, reben un incentiu a la inversió.

La darrera actualització del Pla Estratègic d'ENDESA 2015 – 2019¹⁷, presentada el 19 de març de 2015, estima uns preus OMIE de 46,00 €/MWh l'any 2015, 52,00 €/MWh l'any 2016 i 57,00 €/MWh l'any 2017.

Les previsions d'ENDESA són lleugerament superiors als que estima l'evolució dels preus spot de l'electricitat a l'Estat espanyol incorporada a la proposta d'Ordre ministerial (IET) per la que es regula el procediment d'assignació del règim retributiu específic en la convocatòria per a noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de biomassa situades al sistema elèctric peninsular i per instal·lacions de tecnologia eòlica, i s'aproven els seus paràmetres retributius, a la que ens hem referit amb anterioritat.

La memòria estima un preu spot de 49,52 €/MWh per a l'any 2015, 49,75 €/MWh el 2016 i 52,00 €/MWh del 2017 en endavant.

Amb rangs de preus de venda d'electricitat similars a aquests que s'han referenciat, diverses companyies elèctriques internacionals estan desenvolupant projectes d'implantació eòlica a països com Sudàfrica i Brasil.

Cal dir, però, que el nombre d'hores anuals equivalents d'aquests projectes és de 3.200 hores o més, i que el sistema

¹⁷ *Actualización Plan Estratégico 2015-2019*, ENDESA, 19/3/2015. Vegeu <http://www.endesa.com/es/conoceendesa/lineasnegocio/Documents/Actualizacion-Plan-Estrategico-2015-2019.pdf>

de retribució en aquests països garanteix una estabilitat de preus a llarg termini.

Full de ruta

Per tal de reactivar el sector i fer possible la implantació de nous parcs eòlics a Catalunya, Eoliccat considera prioritàries les següents accions:

1. Finalitzar la tramitació d'aquells projectes que els promotors considerin viables i que actualment es troben en fase de tramitació.

Un gran nombre de projectes en tramitació estan pendents encara d'obtenció de permisos i/o del punt de connexió.

Per tal de tenir projectes preparats per acudir a la subhasta anunciada pel Ministerio de Industria, Energía y Turismo (MINETUR), cal activar efectivament la tramitació d'aquells projectes que els promotors considerin viables, així com facilitar les gestions per obtenir els punts de connexió sense necessitat de desemborsar pagaments importants abans d'iniciar les obres.

2. Endegar una modificació de la legislació permeti desenvolupar nous projectes de parcs eòlics de més de 10 MW sense necessitat de sotmetre's a concurs i que alleugereixi el tràmit i el temps necessari per la obtenció dels permisos.

Amb la legislació actual no es poden tramitar parcs eòlics de més de 10 MW a Catalunya, i per tant és imprescindible revisar i modificar la legislació catalana sobre energia

eòlica. Aquesta hauria de permetre a la iniciativa privada el desenvolupament de projectes de més de 10 MW sense necessitat que es determinin amb anterioritat Zones de Desenvolupament Prioritari i es convoquin concursos de concurrència competitiva. Aquest esquema no ha resultat eficient i es considera que impediria poder participar en a les subhastes anunciades pel MINETUR. La nova legislació ha de simplificar i unificar el procés de tramitació per tal de fer-lo més àgil, mesura imprescindible per poder accedir a les futures subhastes.

3. Modificar el mapa d'implantació eòlica per tal d'habilitar zones de més de 3200 hores equivalents (més de 7,5 m/s a 100 m sobre nivell de terreny).

L'anunci de la subhasta de 500 MW realitzada pel Minetur, serà la primera d'una sèrie de subhastes que haurien de cobrir la nova potència eòlica contemplada en la nova planificació de la xarxa elèctrica fins l'any 2020, que va entre 4.533 i els 6.473 MW. En aquest nou escenari competitiu, el recurs eòlic disponible és el paràmetre clau per fer viable un parc eòlic. En la primera convocatòria es parteix d'un mínim 3200 hores equivalents a potencia nominal com a base de càlcul pel recurs eòlic. A Catalunya pràcticament totes les zones amb aquest nivell de recurs eòlic estan localitzades en zones vermelles (prohibides) segons el mapa d'implantació actual i per tant els parcs

eòlics a Catalunya difícilment podran ser competitius en les subhastes.

Després de 15 anys de realització d'estudis d'impacte ambiental per la implantació de parcs eòlics per tot el territori i de monitorització dels impactes generats pels parcs eòlics en funcionament, és hora de revisar el mapa d'implantació que entenem que és innecessàriament restrictiu. La revisió del mapa ha de permetre obrir noves zones amb recurs eòlic suficient per tal que Catalunya sigui competitiva en les subhastes eòliques, garantint al mateix temps la compatibilitat ambiental dels parcs eòlics en la zona d'implantació. Considerem que amb la tecnologia actual les zones haurien de tenir com a mínim una mitja de vent de 7,5 m/s a 100 m sobre el terreny.

4. Coordinar amb REE la planificació de la connexió dels objectius de potència eòlica que determini el Govern de Catalunya pels anys 2020 i 2030

Un cop determinades aquestes noves zones d'implantació eòlica caldrà determinar també la disponibilitat de capacitat d'evacuació a les xarxes de transport i/o distribució.

Red Eléctrica publica la informació corresponent a l'estat de les sol·licituds d'accés i connexió a la xarxa de transport

i d'acceptabilitat per part de Red Eléctrica, com operador del sistema, per l'accés a la xarxa de distribució²⁰.

Per a les instal·lacions de generació en l'anteriorment anomenat règim especial, la informació es refereix a la totalitat de la capacitat de generació posada en servei segons la millor informació que disposa REE actualitzada a 1 d'octubre de 2014.

Segons aquesta informació, pel que fa a la generació eòlica, Catalunya disposa d'autorització per 1.051 MW en instal·lacions en servei connectades a la xarxa de transport més altres 221 MW connectades a la xarxa de distribució.

Quan, a més a més, es consideren les instal·lacions pendents de posada en servei que han sol·licitat accés a la xarxa de transport o que ho han fet a la xarxa de distribució a través del corresponent gestor de xarxa sempre i quan aquest ho hagi comunicat a REE, el volum augmenta a 1.913 MW en xarxa de transport i 256 MW en xarxa de distribució.

És a dir, la potència eòlica amb connexió autoritzada però pendents de materialitzar són 862 MW a la xarxa de transport i 35 MW a la xarxa de distribució. La informació disponible a la web de REE permet identificar tota aquesta potència per nus de connexió.

²⁰ vegeu <http://www.ree.es/es/actividades/gestor-de-la-red-y-transportista/acceso-a-la-red>

No obstant, cal tenir present que aquesta potència evacuable per nus de connexió correspon a projectes concrets que podrien no ser viables donades les seves hores anuals equivalents i el nivell retributiu previst. Es tractaria, però, de mantenir el volum total de la capacitat d'evacuació autoritzada per REE a Catalunya, si més no en una primera fase. Aquest volum evacuable s'haurà d'anar ampliant a mesura que es disposi de zones on el recurs eòlic faci viable la implantació dels parcs.

Així mateix cal planificar els futurs nusos de connexió per fer possible l'escenari pel 2030, ja que la construcció de les infraestructures necessàries poden requerir molts anys. Eoliccat es fixa com a objectiu disposar de 6.000 MW eòlics en servei a Catalunya l'any 2030 per tal d'acomplir amb els objectius climàtics i energètics de la Unió Europea.

Per tal de desenvolupar les quatre accions anteriors Eoliccat ofereix a la Generalitat tot el recolzament del sector i proposa les següents mesures concretes:

- **Creació d'una comissió de treball conjunta entre Eoliccat i l'Administració, per tal de desenvolupar les quatre accions definides**, en la que haurien de participar els representants dels departaments més involucrats en la tramitació dels parcs eòlics: energia, medi ambient i urbanisme,

- **Creació d'un nou càrrec que ostentés una persona amb capacitat per desencallar els esculls en la tramitació dels parcs eòlics.** Aquesta funció l'hauria d'assumir una persona amb profund coneixement dels sector i hauria de tenir l'autoritat suficient per actuar directament sobre els organismes involucrats en la tramitació dels parcs eòlics. Aquesta figura podria exercir de clar dinamitzador de les tramitacions internes i podria resoldre les situacions que hores d'ara es troben encallades sense motiu aparent.
- **Creació de protocols d'actuació per tal de resoldre traves administratives.** Els Departaments de la Generalitat de Catalunya competents en matèria d'autorització de parcs eòlics i les seves instal·lacions adjuntes generaran, amb la col·laboració del sector, protocols d'actuació en aspectes que clarament són els que més problemàtica generen a l'hora d'assolir les autoritzacions administratives. Pensem per exemple en tot el que guarda relació amb l'avifauna o amb els punts de connexió i accés a la xarxa.
- **Imposició de “tempos” a acomplir pels funcionaris per tal d'impulsar la tramitació.** Els Departaments de la Generalitat de Catalunya competents en matèria d'autorització de parcs eòlics i les seves instal·lacions adjuntes dictaran una circular o ordre interna que imposi als funcionaris uns “tempos” a acomplir per tal

d'impulsar degudament les tramitacions. Estem pensant per exemple en obligar a reiterar les peticions d'informes a Organismes Afectats o marcar uns màxims temporals en que les sol·licituds d'autoritzacions han d'haver estat sotmeses a informació pública.

Aquesta pàgina s'ha deixat en blanc

Conclusions i recomanacions

L'energia eòlica és la tecnologia més desenvolupada de les “noves” energies renovables, la que –tal com hem vist- juga i seguirà jugant un paper rellevant en el subministrament elèctric arreu del món, així com també en la descarbonització del sector elèctric, un factor fonamental en la lluita contra el canvi climàtic.

A més, actualment és competitiva econòmicament amb les altres energies, i contribueix fortament en l'activació de les economies locals, per la inversió en el territori i la generació de llocs de treball.

Però el desenvolupament actual de l'energia eòlica a Catalunya és del tot insuficient per assolir els objectius de penetració d'electricitat renovables en el sistema elèctric de Catalunya que preveu el PECAC 2012 – 2020. A més, la legislació catalana actual no permet la tramitació de nous parcs eòlics de més de 10MW i les restriccions ambientals no permeten accedir a les zones d'alt potencial eòlic, en les que podríem competir quan s'iniciïn les subhastes anunciades pel MINETUR.

La Generalitat de Catalunya ha de crear les condicions per a fer possible l'objectiu d'ampliar la capacitat de generació eòlica en Catalunya en l'equivalent, com a mínim, al 20% de la nova potència eòlica que l'Estat espanyol preveu serà necessària posar en servei abans de l'any 2020. Aquest

objectiu equival aproximadament al pes que tant l'economia catalana com el consum d'electricitat de Catalunya tenen en el conjunt de l'Estat.

Per això, Eoliccat ha dissenyat un full de ruta que passa per desenvolupar les següents accions:

- 1- Finalitzar la tramitació d'aquells projectes que els promotors considerin viables i que actualment es troben en fase de tramitació.
- 2- Endegar una modificació de la legislació²² que permeti desenvolupar nous projectes de parcs eòlics de més de 10 MW sense necessitat de sotmetre's a concurs i que alleugereixi el tràmit i el temps necessari per la obtenció dels permisos.
- 3- Modificar el mapa d'implantació eòlica per tal d'habilitar zones de més de 3200 hores equivalents (més de 7,5 m/s a 100 m sobre nivell de terreny).
- 4- Coordinar amb REE la planificació de la connexió dels objectius de potència eòlica que determini el Govern de Catalunya pels anys 2020 i 2030

I per tal de desenvolupar-les proposa les següents mesures concretes:

- Creació d'una comissió de treball conjunta entre Eoliccat i l'Administració, per tal de desenvolupar les quatre accions definides,
- Creació d'un nou càrrec que ostentés una persona amb capacitat per desencallar els esculls en la tramitació dels parcs eòlics.
- Creació de protocols d'actuació per tal de resoldre traves administratives.
- Imposició de “tempos” a acomplir pels funcionaris per tal d'impulsar la tramitació.

Aquesta pàgina s'ha deixat en blanc

Annex:

I N F O R M E que, a requeriment d'EolicCat, s'emet envers les modificacions de les que hauria de ser objecte el Decret 147/2009, a fi que es poguessin promoure nous parcs eòlics de més de 10 MW sense necessitat de ZDP ni de concursos.

Barcelona, maig de 2015

Aquesta pàgina s'ha deixat en blanc

I N F O R M E

que, a requeriment d'EolicCat, s'emet sobre les modificacions de les que hauria de ser objecte el Decret 147/2009 o sobre l'aprovació d'un nou Decret, a fi que es pugin promoure nous parcs eòlics de més de 10 MW, prescindint de l'actual règim de concurs per ZDP

Barcelona, maig de 2015

Joan Perdigó Solà
Advocat-Soci i Professor de Dret Administratiu
de la Universitat de Barcelona

1.- Objecte de l'informe

A partir dels nostres anteriors Informes de 19 de novembre de 2014 i de 6 de maig de 2015, EolicCat ens demana un nou informe sobre les diferents vies de modificació del Decret 147/2009 o d'aprovació d'un nou Decret eòlic que, prescindint del règim de concurs i de zones de desenvolupament prioritari o ZDP, permeti establir un nou règim d'implantació de parcs eòlics per lliure iniciativa dels promotors. En tot cas, vagi per davant que qualsevol modificació del Decret vigent o aprovació de nou Decret haurà de preservar els drets dels promotors de parcs eòlics adjudicats per Ordre 329/2010, de 9 de juny, del Departament d'Economia i Finances, en base a les ZDP aprovades primer per l'Acord de Govern 108/2010, d'1 de juny, després substituït per l'Acord de Govern 120/2012, de 20 de novembre, un cop aprovada per la Ponència Ambiental l'avaluació estratègica de les ZDP, sempre i quan no hagin renunciat a l'adjudicació.

Les diferents vies per superar la situació actual, es poden resumir en tres:

- a) Un nou Decret pel qual s'aprovi un nou Mapa Eòlic com a Pla territorial sectorial, amb noves zones condicionades en àmbits ara qualificats com a zones incompatibles, i s'estableixi un nou procediment alhora d'autorització administrativa i d'aprovació de Pla especial, amb la coordinació de la seva avaluació ambiental.
- b) Manteniment de l'actual Mapa Eòlic amb un nou Decret que es limiti a regular un nou procediment en els termes abans esmentats.
- c) Una modificació del Decret 147/2009 consistent, únicament en la derogació dels preceptes referits al concurs i a les ZDP.

Passem, doncs, a analitzar cadascuna d'aquestes tres alternatives.

2.- Nou Mapa Eòlic amb un nou procediment

La necessitat que s'aprovi un nou Pla territorial sectorial d'implantació de l'energia eòlica, o Mapa Eòlic obeiria a la la necessitat de fer efectius els objectius de la Directiva 2009/28/CE, a Catalunya, i el Pla de l'Energia i del Canvi Climàtic de Catalunya, PECAC 2012-2020, aprovat per Acord del Govern de 9 d'octubre de 2012.

A partir de les consideracions (8) i (9) del seu Preàmbul, l'article 3 de la Directiva 2009/28/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, de foment de l'ús de l'energia procedent de fonts renovable, s'imposa als Estats membres objectius globals nacionals obligatoris, amb la finalitat que, el 2020, es faci efectiu l'objectiu que, com a mínim, el 20% del consum final brut d'energia de la Unió Europea vingui de fonts renovables. A aquests efectes l'Annex 1.A estableix els objectius globals nacionals que, per a Espanya, és del 20%, a assolir el 2020. Aquest objectiu de la Directiva 2009/28/CE, culmina un procés iniciat amb la Comunicació de la Comissió, de 10 de gener de 2007, titulada *“Programa de treball de l'energia renovable. Les energies renovables en el segle XXI”* que, al seu torn, porta causa del Protocol de Kioto de la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre Canvi Climàtic.

En el Preàmbul de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric, s'afirma que la seva predecessora, la Llei 54/1997, de 27 de novembre, ja va contribuir notablement als compromisos derivats del Paquet Energia i Canvi Climàtic, que fixa com objectiu, per a 2020, assolir un 20% de participació de les energies renovables en l'energia primària. Tanmateix, no es fa esment a la Directiva 2009/28/CE ni al compliment del seu concret objectiu per a Espanya.

En el seu article 4 la Directiva disposa que els Estats membres havien d'elaborar i notificar a la Comissió, a més trigar el 30 de juny de 2010, un Pla d'acció nacional d'energia renovable. Amb una mica de retard, aquest Pla, com a Pla d'Energies Renovables 2011-2020, PER, va ser aprovat el març de 2011 pel Ministeri d'Indústria espanyol, coincidint amb la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible. De fet, és aquesta Llei la que en els seus articles 77 i següents ve a transposar la Directiva 2009/28/CE, tot i que no ho digui expressament. En el PER 2020 s'indica que, el 2010, el sector eòlic va produir més de 43.700 GWh, contribuint en un 16% a la cobertura total de la demanda elèctrica espanyola, superant en ocasions una cobertura del 50% de la demanda horària. Quant als seus objectius, referits al sector eòlic, el PER preveu, per a 2015, 55.538 GWh d'eòlica en terra i 66 d'eòlica marina i, per a 2020, 70.734 GWh d'eòlica terrestre i 1.822 GWh d'eòlica marina.

La concreció a Catalunya de l'objectiu de la Directiva va ser objecte del Pla de l'Energia de Catalunya 2006-2015, que fixà l'objectiu de l'energia eòlica en 3.500 MW el 2015 i, posteriorment, del Pla d'Energia i Canvi Climàtic 2012-2020, PECAC, aprovat pel Acord del Govern de 9 d'octubre de 2012, va incloure un objectiu d'augment fins el 20,1% de les energies renovables en el mix energètic. Pel que fa a l'energia eòlica i segons les dades facilitades per EolicCat, aquest objectiu és impossible de complir enguany, 2015, no només amb el parcs eòlics ja en funcionament o en execució, sinó tampoc amb els que puguin resultar

del procediment de concurs, en les zones de desenvolupament prioritari, ZDP, endegat a partir del Decret 147/2009, de 22 de setembre que, en tot cas, es posaran en funcionament més enllà de 2015. De fet, la previsió per a 2020, no arriba ni als 3.500 MW; ni tampoc a la part proporcional del que, a Catalunya, correspondria a la producció d'energia eòlica que hem vist que preveuen el PER estatal i el PECAC català per a 2020.

Hi ha raons, doncs, més que suficients per aprovar un nou Mapa Eòlic.

L'actual, aprovat originalment pel Decret 174/2002, va poder tenir en compte la Directiva 2001/77/CE, però ja no la posterior Directiva 2003/30/CE. L'article 7 del Decret 174/2002 preveu una revisió del Mapa Eòlic, cada cinc anys. Aquesta revisió no es va efectuar, el 2007, quan pertocava, i el Decret 147/2009, a part de confirmar el manteniment de la seva vigència, no constitueix una revisió del Mapa, sinó la regulació del nou règim de concurs per a l'adjudicació d'autoritzacions de parcs, en els àmbits de les ZDP.

D'altra banda, uns mesos abans de la promulgació del Decret 147/2009, de 22 de setembre, s'havia aprovat la nova Directiva 2009/28/CE, de 23 d'abril. Un parell d'anys després, la Directiva és objecte de transposició continguda a la Llei 2/2011, d'economia sostenible, i en el PER de 2011. I el 2015 finalitzava la vigència del Pla de l'Energia de Catalunya 2006-2015, que el PECAC 2012-2020 ve a substituir de forma que durant el proper exercici convindria aprovar-ne un altre. Si a això hi afegim, que Catalunya no compleix ni de bon tros els objectius que li correspondrien, quant a la producció d'energia eòlica, les raons per aprovar un nou Mapa Eòlic són més que suficients²³.

L'objecte principal del nou Mapa Eòlic seria que determinats àmbits territorials, actualment qualificats com a zona incompatible, esdevinguessin zona condicionada i, per tant, apta per a la instal·lació de parcs eòlics prèvia avaluació ambiental favorable del respectiu pla especial autònom.

D'acord amb els articles 17 i 19.3 de la Llei 23/1983 de política territorial, el procediment d'aprovació del nou Mapa Eòlic el promou i tramita el Departament competent per raó de la matèria que, actualment és el d'Empresa i Ocupació, en col·laboració amb el Departament de Territori i Sostenibilitat. L'aprovació definitiva correspon al Govern de la Generalitat, prèvia la presa en consideració de la memòria ambiental.

²³ I això sense entrar en l'atzucac en que es troba l'execució dels parcs autoritzats per la resolució del concurs eòlic convocat a partir del Decret 147/2009, en les diferents ZDP.

En la mesura que el Pla territorial sectorial en que consistirà el nou Mapa Eòlic estarà sotmès a la corresponent avaluació ambiental estratègica, la clau de volta serà que aquesta avaluació aboni el canvi esmentat de zona incompatible a zona condicionada de determinats àmbits susceptibles de generar energia eòlica suficient per assolir l'objectiu d'energies renovables a Catalunya. Precisament, l'assoliment d'aquest objectiu ha de ser un dels factors ambientals positiu que ha de ser objecte del corresponent balanç amb d'altres factors eventualment menys favorables.

El procediment d'avaluació ambiental estratègica no és exactament el mateix a la Llei catalana 6/2009 que a la més recent Llei estatal 21/2013. Tanmateix, no hi ha cap contradicció, sinó que la diferència només està en una major complexitat del model català. Com ja és conegut, en el procediment de la Llei catalana, hi ha un informe de sostenibilitat ambiental preliminar, ISAP, a càrrec del promotor, que es sotmet a consultes i audiència dels interessats i al document de referència de l'òrgan ambiental, DROP. Amb tot això, el promotor ha de redactar un informe de sostenibilitat ambiental, ISA que sotmet, junt amb el Pla, a aprovació inicial i informació pública. En canvi, en el procediment estatal no hi ha tràmit previ d'ISAP i de DROP, sinó que l'estudi ambiental estratègic, EAE, del promotor es posa directament a informació pública, junt amb el Pla. En tot cas, caldrà seguir el procediment català.

En el procediment de redacció i aprovació no és preceptiu l'estudi d'impacte i integració paisatgística, regulat per la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, i el Decret 343/2006, de 19 de setembre, que desplega la Llei 8/2005. Ara bé, els Plans territorials parcials han d'incloure el respectiu catàleg del paisatge i les directrius del paisatge. I encara que les referides normes no es refereixen als Plans territorials sectorials, és lògic entendre que, en els diferents àmbits territorials que tenen per objecte, caldrà tenir en compte el catàleg i les directrius de paisatge incloses en el Pla territorial parcial. En el cas que ens ocupa, el pas de cada àmbit territorial de zona incompatible a zona condicionada, haurà de tenir en compte, doncs, aquests catàlegs i directrius, en tots els successius documents d'avaluació ambiental, des de l'ISAP fins la memòria ambiental.

Com ja hem avançat, en aquest procediment d'avaluació estratègica del nou Pla territorial sectorial, serà decisiu i determinant que l'ISAP contingui un balanç ambiental favorable, entre els factors "positius" del Pla, tant ambientals –generació d'energia eòlica per assolir l'objectiu d'energia renovable–, com socioeconòmics –llocs de treball i altres–, i els factors que hom pugui considerar "negatius", envers determinats aspectes de protecció ambiental de l'àmbit territorial en qüestió, com la

fauna i el paisatge. Del que es tracta és de justificar la prioritat ambiental dels primers, en relació amb els segons, acreditant –això sí– que, tanmateix, s'inclouen les mesures protectores, correctores i compensatòries suficients. En particular, caldrà justificar el pas de zona incompatible a zona condicionada en espais inclosos en el Pla d'Espais d'Interès Natural (espais PEIN, Decret 328/1992), i en Espais Naturals d'Especial Protecció (ENPE, Llei 12/1985), preveient les condicions i les mesures de protecció, correcció i compensació corresponents. Cal tenir esguard que, en la ISA i la Memòria Ambiental de les ZDP, es van considerar motiu d'exclusió l'afectació per un espai PEIN i per un ENPE, exclusions que ara caldria superar.

La resta d'afectacions ambientals, com ara la Xarxa Natura 2000 (LIC o ZEPA), nius, àrees de cria i de campeig d'àligues cuabarrades, patrimoni cultural, geotops i geozones, connectors biològics, habitats d'interès comunitari, boscos de gestió pública, i catàlegs i directrius de paisatge, hauran de preveure les degudes condicions i mesures protectores, correctores i compensatòries, que minvin els efectes menys favorables dels parcs eòlics a ubicar en els nous àmbits territorials de la zona condicionada.

En tot cas, la ISAP ha de ser prou convincent, en aquests termes, per superar el DROP, de forma que la seva formulació es pugui incorporar a la ISA i a la Memòria Ambiental que, finalment, ha de ser objecte de l'acord de l'òrgan ambiental que, al seu torn s'ha d'incloure al Pla que ha d'aprovar l'òrgan substantiu.

En un altre ordre, convindria que la Memòria Ambiental del nou Mapa Eòlic acotés el contingut de l'avaluació ambiental estratègica dels Plans especials autònoms de desplegament del Mapa Eòlic, com a Pla territorial sectorial, així com del contingut de l'avaluació d'impacte ambiental dels projectes de parc eòlic a efectes de la seva autorització administrativa.

A diferència de la declaració d'impacte ambiental, DIA, de projectes, la memòria ambiental dels plans, no és aprovada per la Ponència Ambiental, sinó que, de conformitat amb l'article 12 de la Llei 6/2009 l'òrgan ambiental d'avaluació estratègica de plans i programes és el Departament competent en matèria de medi ambient, ara el de Territori i Sostenibilitat; concretament, el Secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat, jeràrquicament subordinat al Conseller de Territori i Sostenibilitat. Atès que l'òrgan substantiu per aprovar el Pla territorial sectorial –nou Mapa Eòlic–, ja hem vist que és el Consell Executiu de la Generalitat, a proposta del Conseller d'Empresa i Ocupació i del Conseller de Territori i Sostenibilitat, no sembla probable que sorgeixin discrepàncies entre l'òrgan ambiental i l'òrgan substantiu. Ara bé, si

sorgissin aquestes discrepàncies –en realitat, més aviat per part del Departament d’Empresa i Ocupació, que no pas per part del Govern–, la presa en consideració de la Memòria Ambiental haurà de justificar la resolució d’aquestes diferències, a favor de la tesi de l’esmentat Departament d’Empresa i Ocupació, i en contra determinats aspectes de la Memòria Ambiental, aprovada pel Secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat.

De fet, fora bo, fins i tot, que el balanç ambiental final l’efectués el Govern en la seva presa en consideració de la Memòria Ambiental. Però això és difícil que passi, atesa l’adscripció de la Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat al Departament de Territori i Sostenibilitat. En realitat, ja és així amb la Ponència Ambiental que aprova les declaracions d’impacte ambiental de projectes que, per més suport tècnic que té, està integrada pels Directors Generals de les àrees corresponents dels diferents Departaments implicats, de forma que la DIA ja té sempre un component polític que, pràcticament mai genera discrepàncies amb el Conseller que ha d’atorgar l’autorització ambiental, abans el de Medi Ambient i el Conseller de Territori i Sostenibilitat o, per la seva delegació, el Secretari de Medi Ambient i Sostenibilitat com a òrgan substantiu, el mateix que fa d’òrgan ambiental en l’avaluació estratègica de plans.

Pel que fa al nou procediment que hauria de substituir al de concurs per ZDP, ens remeten al que tot seguit direm envers un nou Decret eòlic que mantingui el vigent Mapa Eòlic. En principi, es mantindrien en vigor els Capítols IV i V –articles 22 a 32– del Decret 147/2009, referits a les instal·lacions fotovoltaïques; això sens perjudici que l’Administració de la Generalitat –en el seu cas, d’acord amb el sector– entengué oportú donar-hi també una nova regulació.

3.- Manteniment del Mapa Eòlic en vigor amb aprovació d’un nou Decret de procediment d’autorització de parcs eòlic i d’aprovació del respectiu Pla especial urbanístic

Sens perjudici que es pugui avançar en la redacció d’un nou Mapa Eòlic, la segona opció consisteix en mantenir l’actual Mapa, aprovat pel Decret 174/2002, la vigència del qual va confirmar la Disposició addicional segona del Decret 147/2009, però aprovar un nou Decret de regulació del procediment alhora d’autorització administrativa i d’aprovació de Pla especial, amb la coordinació de la seva avaluació ambiental, ja sense concurs ni ZDP.

3.2.- El Mapa Eòlic com a Pla territorial sectorial i el seu desplegament pels Plans especials de cada parc

Ni el Decret 174/200, ni el Decret 147/2009 no van establir la vinculació necessària amb els instruments de planejament urbanístic necessaris per a l'establiment d'un parc eòlic. Tampoc van explotar tota la força i superioritat jeràrquica que un Pla territorial –de la Llei 23/1983 de política territorial²⁴–, general, parcial o sectorial, té envers el planejament urbanístic general i, més concretament, envers els POUM.

D'acord amb l'actual legislació urbanística catalana, integrada pel Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, TRLUC, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, amb les modificacions introduïdes per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, els plans urbanístics han d'ésser coherents amb les determinacions del pla territorial general, dels plans territorials parcials i, en particular, amb les determinacions dels plans territorials sectorials, com ara el Mapa Eòlic (art. 13.1 TRLUC). Però no només això, sinó que els plans urbanístics han de facilitar l'acompliment dels plans territorials, inclosos, per tant, els sectorials.

La nova Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric, LSE, estableix en el seu article 5.4 que les infraestructures pròpies de les activitats del subministrament elèctric, reconegudes d'utilitat pública, tenen la condició de sistemes generals. Es consolida, per tant, com a dret positiu la tesi de la Secció 3a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. A partir d'aquí és clar que l'establiment d'infraestructures d'interès públic en sòl no urbanitzable, ja no poden seguir el procediment de projecte urbanístic de l'article 48 del TRLUC, sinó que han de ser incorporades a un instrument de planejament, és a dir el supòsit de pla especial previst a l'encapçalament de l'esmentat article 48.1 TRLUC. En tot cas, i als efectes del seu establiment en sòl no urbanitzable, els parcs eòlics són equipaments d'interès públic, d'acord amb l'article 47.4 c) del TRLUC.

Ara bé, la tesi de la mateixa Sala i Secció esmentada, en el sentit que l'instrument de planejament per establir un sistema general ha de ser necessàriament el corresponent pla urbanístic general o POUM tenia ja pronunciaments jurisprudencials que la posaven en qüestió. Així, la Sentència del Tribunal Suprem, de 13 de octubre de 2003 (Recurs de cassació núm. 8065/2000, RJ Aranzadi 2003\8872), en relació amb el Pla Especial del Parc Eòlic d'Elgea i el Pla Territorial Sectorial de l'Energia Eòlica del País Basc, aprovat pel Decret 104/2002, de 14 de

²⁴ Modificada per la Llei 11/1995 del Pla Territorial General de Catalunya, per la Llei 24/2001 i per la Llei 23/2010.

maig, confirma la Sentència dictada per la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del País Basc, de 16 d'octubre de 2000. D'acord amb ambdues sentències, els plans especials urbanístics són autònoms del plans generals municipals i no requereixen la prèvia modificació d'aquests per a la seva vàlida aprovació com a tals plans especials. I la mateixa Secció 3a de la Sala Contenciosa Administrativa del TSJC, en Sentència 836/2009, de 23 de setembre, va desestimar el recurs interposat contra el Pla especial de la línia elèctrica AERTA d'evacuació dels parcs eòlics de la Terra Alta, declarant la validesa d'aquest Pla, malgrat la línia no estava prevista pas com a sistema general en els Plans generals dels municipis pels qual transcorre el seu traçat.

Tanmateix, la legislació urbanística catalana ha establert amb claredat l'autonomia de determinats plans especials urbanístics per establir sistemes generals, amb independència del pla general o POUM. Per començar, l'article 34 del TRLUC que defineix els sistemes generals i, en particular els de serveis tècnics, no exigeix que estiguin previstos pel pla general o POUM. Ben al contrari, l'article 55.3 del TRLUC disposa que, amb caràcter general, el plans urbanístics derivats estan supeditats a les determinacions dels plans generals; això no obstant, els plans especials poden introduir en els plans generals modificacions específiques, necessàries per acomplir llurs funcions, en el termes que es regulen als articles 67 i 68 –plans especials de desenvolupament i plans especials autònoms– que més endavant analitzarem. Però és que en aquest mateix sentit, l'article 57.2 c) del TRLUC estableix que correspon al POUM definir l'estructura general de l'ordenació urbanística del territori, sense que aquesta definició impedeixi formular plans especials autònoms per implantar altres elements integrants de l'estructura general del territori, en els termes de l'article 68 del TRLUC.

Doncs bé, aquest article 68.1 TRLUC preveu que s'aprovin **plans especials autònoms** per implantar en el territori infraestructures no previstes en el planejament urbanístic general, relatives als sistemes urbanístics de comunicacions o d'equipament comunitari, de caràcter general o local. I això en el ben entès que, d'acord amb l'article 34.5 TRLUC, entre els sistemes d'equipament comunitari, hi ha els serveis tècnics d'interès públic o social, en els quals s'ubiquen les instal·lacions de producció, transport i distribució d'energia elèctrica. Per acabar-ho de reblir, l'article 68.2 TRLUC –en relació al 67.3– s'estipula que els plans especials autònoms poden qualificar el sòl que calgui per a la implantació de la infraestructura com a sistema urbanístic, encara que no estiguin previstos pel planejament general, però sense alterar la qualificació de sòl reservat a altres sistemes generals, ni alterar la classificació del sòl. Dues limitacions que no constitueixen cap obstacle per a la implantació de parcs eòlics, puix el sòl no urbanitzable en el que solen ubicar-se no té perquè canviar de classificació, atès el que

preveu l'article 47.4 d) del TRLUC; ni tampoc hi ha motiu per pretendre instal·lar un parc eòlic allà on hi hagi una reserva de sòl per un altre tipus de sistema general o, si fos el cas, aleshores sí que caldria modificar el POUM.

Quant a les determinacions i documentació dels plans especials autònoms, l'article 69.2 del TRLUC disposa que han de qualificar de sistema urbanístic, general o local –general, en el cas d'un parc eòlic²⁵– els terrenys vinculats a les infraestructures que ordenen i altres determinacions necessàries per al seu adequat funcionament. La documentació d'aquests plans ha de contenir l'anàlisi de les alternatives d'emplaçament plantejades i la justificació de l'opció escollida i del compliment dels requisits que legitimen l'aprovació del pla.

Quant al procediment d'aprovació, la facultat per formular els plans especials autònoms, quan la infraestructura és de titularitat privada, es reconeix a la persona titular (arts. 78.2 i 101.1 del TRLUC). L'aprovació inicial i provisional, quan el sistema urbanístic és d'interès supramunicipal –cas d'un parc eòlic– correspon a la Comissió Territorial d'Urbanisme, llevat que l'àmbit del Pla afecti a més d'una Comissió Territorial que correspondrà al Conseller [art. 85.3 b) del TRLUC]. Simultàniament, al tràmit d'informació pública se n'ha de donar audiència a l'ajuntament o ajuntaments afectats (art. 85.8 del TRLUC). Si en aquesta audiència, l'ajuntament o ajuntaments afectats s'oposen a l'emplaçament escollit, l'aprovació definitiva ha d'anar precedida d'informe del Departament competent per raó de la matèria (indústria i/o energia) i de la Comissió de Política Territorial de Catalunya, llevat que l'emplaçament estigui predeterminat per una decisió del Govern, predeterminació que, en principi no es dona en el cas d'un parc eòlic²⁶.

Sens perjudici del que estableix la legislació específica, l'article 86 bis del TRLUC regula el procediment d'avaluació ambiental dels instruments de planejament urbanístic, sense cap especialitat envers els plans especials autònoms.

L'aprovació definitiva dels plans especials autònoms correspon al Conseller de Territori i Sostenibilitat [art. 79.1 e) TRLUC].

²⁵ No fos cas que encara algú es pensés que l'energia generada per un parc eòlic és per a consum dels veïns del municipi en el qual està instal·lat.

²⁶ Sí que es pot considerar que es dona aquesta predeterminació governamental de l'emplaçament del parc eòlic, en el cas dels plans especials que s'aprovin en cada ZDP, com a resultat del concurs regulat pel Decret 147/2009.

Òbviament i com a qualsevol pla urbanístic, els plans especials autònoms s'han de sotmetre a l'avaluació ambiental regulada per la Llei catalana 6/2009, de 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, i per la Llei estatal 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, que regula en un mateix text normatiu l'avaluació ambiental estratègica de plans i programes (AAE), i l'avaluació d'impacte ambiental de projectes. Tanmateix, l'article 86 bis TRLUC, regula el concret procediment d'avaluació ambiental dels instruments de planejament urbanístic, en concordança amb la Llei 6/2009. En tot cas,

4.2.- El nou Mapa Eòlic i el seu desplegament urbanístic

El desplegament urbanístic del Mapa Eòlic brillava per la seva absència en el Decret 174/2002, raó per la qual es tramitaven per mitjà d'un projecte urbanístic en sòl no urbanitzable, ja sigui del Text refós de 1990 o dels articles 47 i 48 de la Llei d'urbanisme de 2002, procediment que va ser rebutjat pel TSJC, per no estar contemplats els parcs eòlics com a sistema general en el respectiu Pla general municipal. En el Decret 147/2009 el vessant urbanístic tampoc és que sigui gaire reeixit. Es preveu que els parcs eòlics seleccionats en cada ZDP seran objecte d'un pla especial urbanístic, previ a la seva autorització. Però es tracta de plans especials ordinaris que encara no tenen la força d'establir "sistemes generals", amb independència del Pla general o POUM; i tampoc s'aprofita el Decret 147/2009 per regular aquesta possibilitat, ja apuntada en el Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006. Tant és així que en l'Informe sobre la viabilitat urbanística i paisatgística de les ZDP, de 2 de febrer de 2010, deixava en una certa indefinició la viabilitat dels parcs eòlics en municipis en els quals el respectiu Pla general o POUM plantegés algun obstacle i, per suposat, no es contemplava l'eventual confrontació dels Plans especials dels parcs amb la jurisprudència del TSJC i la seva exigència que fossin qualificats com a sistemes generals pel Pla general. En tot cas, el Decret 147/2009, de 22 de setembre, no podia contemplar la nova generació de plans especials autònoms del pla general als efectes d'establir sistemes de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, del Decret legislatiu 1/2010, ni de la seva modificació per la Llei 3/2012 que consolida aquests plans especials autònoms. Tampoc, durant el procés de doble aprovació de les ZDP, el Decret 147/2009 no es va adaptar a la nova figura de pla especial autònoms.

Com ja hem vist, ara sí que és ineludible que el nou Mapa Eòlic resolgui el seu desplegament urbanístic perquè, ja no és només la jurisprudència del TSJC, sinó que l'article 5.4 de la Llei 24/2013 del Sector Elèctric estableix que les infraestructures elèctriques tenen la condició urbanística de sistemes generals.

En aquest sentit cal que el nou Mapa Eòlic, com a Pla territorial sectorial, estableixi que:

- a) Els parcs eòlics són sistemes urbanístics generals d'equipament comunitari de serveis tècnics de producció d'energia elèctrica, als efectes de l'article 34.5 TRLUC, que:
- b) El seu desplegament urbanístic en sòl no urbanitzable, als efectes dels articles 47.4 c) i 48.1 del TRLUC, s'efectuarà per mitjà dels plans especial autònoms de l'article 68 del TRLUC que qualificaran els parcs eòlics com a sistemes generals, amb independència del que prevegi el respectiu POUM, per bé que amb les limitacions que hem vist que imposa l'article 67.3 i el mateix 68 del TRLUC: no poden alterar la classificació del sòl, ni la qualificació del sòl reservat per a altres sistemes generals, condicions que –com hem vist–, normalment no són rellevants en sòl no urbanitzable.
- c) Els Plans generals o POUM afectats per aquesta nova qualificació quedaran modificats, en el sentit que el parc o parcs eòlics a implantar en el municipi passaran, automàticament, a ser sistemes generals, de conformitat amb el previst tant a l'esmentat article 68, com al 13.2 del TRLUC, un cop aprovat el corresponent pla especial autònom.

4.3.- El nou Decret eòlic

Naturalment, el Decret d'aprovació del nou Mapa Eòlic, com a Pla territorial sectorial, i de regulació del procediment d'implantació de l'energia eòlica a Catalunya, hauria de prescindir del règim de concurs i de ZDP del vigent Decret 147/2009 i passar a un règim d'autorització oberta a la lliure iniciativa.

Aquest nou procediment, partiria de la promoció dels nous parcs eòlics a partir de la presentació i tramitació conjunta de les autoritzacions administratives i de l'aprovació dels respectius plans especials urbanístics. Aquest nou procediment seria similar al del Decret 147/2009, per bé que no partiria d'un concurs previ, sinó de la lliure iniciativa dels promotors. A més, el nou Decret podria regular amb detall la interrelació entre el procediment d'aprovació del pla especial autònom i el procediment d'avaluació ambiental estratègica del mateix. De fet, es tractaria d'adaptar els articles 9 a 14 del vigent Decret 147/2009 a un procediment obert, sense previ concurs, sinó que s'iniciaria a partir de la lliure iniciativa dels promotors.

Òbviament, a més dels preceptes relatius a les instal·lacions fotovoltaïques del Decret 147/2009, el nou Decret mantindria els drets dels promotors de parcs eòlics adjudicats per Ordre 329/2010, de 9 de juny, del Departament d'Economia i Finances, en base a les ZDP aprovades primer per l'Acord de Govern 108/2010, d'1 de juny, després substituït per l'Acord de Govern 120/2012, de 20 de novembre, un cop aprovada per la Ponència Ambiental l'avaluació estratègica de les ZDP, sempre i quan no hagin renunciat a l'adjudicació. A aquests efectes, el nou Decret inclouria la corresponent Disposició addicional o transitòria al respecte.

5.- Derogació dels preceptes del Decret 147/2009 que regulen el procediment de concurs

Sense aprovar un nou Decret eòlic, una tercera alternativa consistiria en un Decret que es limités a derogar el Capítol II del Decret 147/2009 –arts. 4 a 9– que regula les ZDP i el procediment d'adjudicació dels parcs per concurs i mantenir en vigor la resta del Decret. En principi i d'aquesta forma, hom podria entendre que el procediment, a partir de l'adjudicació per concurs, regulen els articles 10 a 14, s'aplicaria a un procediment obert i de lliure iniciativa dels promotors. Però aquests articles 10 a 14 estan plens de referències i, fins i tot conceptes sobreentesos, que remetent a la prèvia adjudicació per concurs; per tant, caldria modificar-los, cosa que finalment no seria gaire diferent d'aprovació un nou Decret de procediment. En aquesta tercer opció, es mantindrien igualment els drets dels promotors adjudicatariis de parcs per via de concurs.

6.- Conclusions

Primera.- La substitució de l'actual règim de concurs, com a procediment per a la implantació de parcs eòlics a Catalunya, per un procediment obert a la lliure iniciativa dels promotors, tindria una primera alternativa consistent en l'aprovació d'un nou Pla territorial sectorial o Mapa d'implantació ambiental de l'energia eòlica a Catalunya. Amb aquest nou Mapa Eòlic es tractaria de contribuir a l'objectiu de la generació del 20% de l'energia per mitjà d'energia procedent de fonts renovables, difícilment assolible amb el Mapa vigent. A aquests efectes el nou Mapa implicaria que alguns àmbits territorials actualment qualificats com a zona incompatible passessin a zona condicionada.

Segona.- Sens perjudici que es treballés en la redacció i aprovació d'un nou Mapa Eòlic, una segona alternativa consistiria en mantenir la vigència de l'actual Mapa, però aprovar un nou Decret de procediment que abandonés el procediment d'adjudicació per concurs i per ZDP, i que es basés en la lliure iniciativa dels promotors. En tot cas aquest procediment hauria d'adaptar l'actual tramitació conjunta del Pla especial urbanístic i de l'autorització de cada parc, amb una única avaluació ambiental del Pla especial i del projecte.

Tercera.- En tot cas i en el nou Decret, el Mapa Eòlic –el nou o el vigent–, com a Pla territorial sectorial que és, ha de fer valer la seva superioritat jeràrquica sobre els plans urbanístics, en particular sobre els Plans generals o POUM. A aquests efectes, el nou Decret haurà de preveure que els plans especials autònoms, a més del valor que la legislació urbanística catalana els atorga envers els Plans generals, han d'articular-se com a instruments d'execució del Pla territorial sectorial eòlic als efectes de qualificar urbanísticament els parcs eòlics com a sistemes urbanístics generals, en sòl no urbanitzable, imposant aquesta qualificació als respectius POUM.

Quarta.- Sense aprovar un nou Decret eòlic, una tercera alternativa consistiria en un Decret que es limités a derogar el Capítol II del Decret 147/2009 –arts. 4 a 9– que regula les ZDP i el procediment d'adjudicació dels parcs per concurs i mantingués en vigor la resta del Decret. Però aquests els 10 a 14 que regulen el procediment d'autorització executiva i aprovació dels Plans especials estan plens de referències que remeten a la prèvia adjudicació per concurs; per tant, caldria modificar-los, cosa que finalment no seria gaire diferent d'aprovació un nou Decret de procediment.

Cinquena.- En qualsevol de les alternatives descrites es preservarien, necessàriament, els drets dels promotors de parcs eòlics adjudicats per Ordre 329/2010, de 9 de juny, del Departament d'Economia i Finances, en base a les ZDP aprovades primer per l'Acord de Govern 108/2010, d'1 de juny, després substituït per l'Acord de Govern 120/2012, de 20 de novembre, un cop aprovada per la Ponència Ambiental l'avaluació estratègica de les ZDP, sempre i quan no hagin renunciat a l'adjudicació.

Barcelona, 22 de maig de 2015.

Joan Perdigó Solà
Advocat i Professor de
Dret Administratiu de la UB

Aquesta pàgina s'ha deixat en blanc

The logo for EOLICCAT features a stylized blue wind turbine icon to the left of the company name. The name 'EOLICCAT' is written in a bold, sans-serif font, with 'EOLIC' in green and 'CAT' in blue.

EOLICCAT

